

Nr 60.

Godkänd av första kammaren den 3 mars 1926.

Godkänd av andra kammaren den 3 mars 1926.

Riksdagens skrivelse till Konungen, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till ändrade bestämmelser angående pensionstillägg åt vissa f. d. befattningshavare i statens tjänst m. fl. pensionärer samt angående pensions- och dyrtidstillägg åt vissa änkor och barn efter befattningshavare i statens tjänst m. fl.

(Bankoutskottets utlåtande nr 17.)

Till Konungen.

I en till riksdagen avlåten, den 29 januari 1926 dagtecknad proposition har Eders Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen besluta,

att den, som senare än vid 1925 års riksdag blivit genom särskilt beslut av riksdagen förklarad berättigad till pension från allmänna indragningsstaten eller särskilt verks medel, icke må komma i åtnjutande av pensionstillägg, varom förmåles i kungörelsen den 15 juni 1922 (nr 360) angående pensionstillägg åt vissa f. d. befattningshavare i statens tjänst m. fl. pensionärer, under annan förutsättning än att medgivande därtill av riksdagen särskilt lämnats; samt

att pensionär, som avses i kungörelserna den 15 juni 1922 (nr 361) angående pensionstillägg åt vissa änkor och barn efter befattningshavare i statens tjänst m. fl. och den 15 juni 1923 (nr 267) med allmänna grunder för dyrtidstillägg åt pensionsberättigade änkor och barn efter befattningshavare i statens tjänst m. fl. och som senare än vid 1925 års riksdag fått pensionen sig tillerkänd genom särskilt beslut av riksdagen, må endast under förutsättning av särskilt medgivande av riksdagen åtnjuta pensions-tillägg enligt förstnämnda kungörelse eller dyrtidstillägg enligt dyrtidstilläggs-kungörelsens förmånligare grunder.

Genom beslut av 1925 års riksdag vidtogs en reglering av pensionerna till vissa f. d. befattningshavare i statens tjänst m. fl. pensionärer. I samband med denna pensionsreglering förutsattes, att pensioner, som

senare än år 1925 beviljades genom särskilt beslut av riksdagen, skulle till beloppen så avpassas, att de kunde betraktas såsom nyreglerade och alltså i sig innefatta bland annat pensionstillägg enligt kungörelsen den 15 juni 1922 (nr 360). Eders Kungl. Maj:ts nu föreliggande förslag beträffande tjänstepensioner avser ett förtydligande av bestämmelserna om pensionstillägg i syfte att tvekan ej må kunna uppstå, huruvida sådant tillägg må utgå å pension, som av riksdagen beviljats i enlighet med de grunder, vilka i samband med 1925 års pensionsreglering förutsatts. Mot ett dylikt förtydligande har riksdagen intet att erinra.

Beträffande pensioner åt vissa änkor och barn har Eders Kungl. Maj:t nu föreslagit, att jämväl dylika pensioner skulle avpassas så att de kunde undandragas från pensionstillägg och berättiga till dyrtidstillägg allenast efter de för s. k. nyreglerade familjepensioner gällande grunderna. Detta förslag avser givetvis icke någon verklig pensionsreglering utan endast en sådan förhöjning av eljest ifrågakommande pensionsbelopp, att däri inräknas dels i förekommande fall pensionstillägg, dels ock ett belopp, ungefär motsvarande skillnaden mellan dyrtidstillägg enligt å ena sidan de förmånligare och å andra sidan de mindre förmånliga grunderna. Riksdagen, som i likhet med departementschefen finner den föreslagna anordningen ägnad att medföra större reda och enhetlighet vid behandlingen av pensionsfrågor, vill ansluta sig till Eders Kungl. Maj:ts förslag även i denna del.

Åberopande det anförda får riksdagen anmäla, att riksdagen bifallit Eders Kungl. Maj:ts förevarande proposition.

Stockholm den 3 mars 1926.

Med undersätlig vördnad.